

Dosarul nr. 2ra-208/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Băbălău)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare împotriva Svetlanei Chiseliov cu privire la încasarea datoriei și

la cererea reconvențională a Svetlanei Chiseliov împotriva Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare cu privire la încetarea raporturilor de fidejusiune

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei și menținută hotărârea din 6 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care a fost admisă acțiunea inițială și respinsă cererea reconvențională

constată:

La 28 martie 2017, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Chiseliov, intervenient accesoriu SRL „Succes-M”, în proces de lichidare cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că BC „Banca Socială” SA a acordat SRL „Succes-M” credite conform următoarelor contracte de credit:

- nr. 273/2012 din 7 august 2012, cu Acordurile adiționale ulterioare, în sumă de 2 600 000 de lei, cu scadența la 7 august 2017;
- nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012, cu Acordurile adiționale ulterioare, în sumă de 500 000 de lei, cu scadența la 24 ianuarie 2015;
- nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013, cu Acordurile adiționale ulterioare, în sumă de 562 000 de lei, cu scadența la 26 decembrie 2016;
- nr. 189/2013 din 28 iulie 2014, cu Acordurile adiționale ulterioare, în sumă de 2 000 000 de lei, cu scadența la 10 iulie 2018;

- nr. 45/2011 din 8 februarie 2011, cu Acordurile adiționale ulterioare, în sumă de 757 331 de lei cu scadența la 4 februarie 2021.

A comunicat că prin hotărârea din 18 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „Succes-M” pe motivul incapacității de plată și a fost desemnat în calitate de administrator Ruslan Vasilev.

La 29 ianuarie 2016, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare a depus la Curtea de Apel Chișinău cererea de validare a creanțelor în privința debitorului insolubil SRL „Succes-M” după cum urmează:

- nr. 273/2012 din 7 august 2012 în mărime de 2 950 870 de lei, inclusiv datorie la credit - 2 600 000 de lei, dobânda neachitată - 350 870 de lei;
- nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012 în mărime de 964 258 de lei, inclusiv datorie la credit - 800 000 de lei, dobânda neachitată - 164 258 de lei;
- nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013 - în mărime de 637 173 de lei, inclusiv datorie la credit 562 000 de lei, dobânda neachitată 75 173 de lei;
- nr. 189/2013 din 28 iulie 2014 în mărime de 2 246 642 de lei, inclusiv datorie la credit 2 000 000 de lei, dobânda neachitată - 246 642 de lei;
- nr. 45/2011 din 8 februarie 2011 în mărime de 19 600 376 de lei, inclusiv datorie la credit – 10 763 090 de lei, dobânda neachitată 8 837 286 de lei.

La 22 februarie 2016, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Succes-M” cu suma de 26 399 319 de lei, creanțe rezultate din datoriile aferente contractelor de credit.

La 10 mai 2016, prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-655/2015, a fost dispusă trecerea la procedura falimentului în vederea lichidării patrimoniului SRL „Succes-M”.

A precizat că rambursarea creditelor menționate a fost asigurată prin fidejusiunea persoanei fizice Svetlana Chiseliov, administratorul SRL „Succes-M”, prin contracte de fidejusiune f. n. din 8 februarie 2011, care garantează creditul nr. 45/2011 din 8 februarie 2011, f. n. din 24 ianuarie 2012, care garantează creditul nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012, f. n. din 4 iulie 2013, care garantează creditul nr. 273/2012 din 7 august 2012, f. n. din 21 martie 2014, care garantează creditul nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013, f. n. din 28 iulie 2014, care garantează creditul nr. 189/2013 din 28 iulie 2014.

A reiterat că potrivit pct. 1.3. din contractele de fidejusiune, fidejutorul s-a obligat să răspundă față de creditor pentru executarea obligațiilor prevăzute în contractele de credit în aceeași măsură ca și debitorul.

La 28 decembrie 2016, banca a expedit debitorului insolubil și fidejutorului notificarea nr. 2530-1748/3358, prin care le-a comunicat faptul existenței datoriilor la contractele de credit menționate și a acordat fidejutorului Svetlana Chiseliov un termen de 15 zile pentru achitarea benevolă a datoriei, la care însă nu a parvenit niciun răspuns din partea pârâtei, deși termenul acordat a expirat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 572, 1146, 1156 Cod civil, art. 32, 38, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Svetlana Chiseliov a datoriei aferente contractelor de credit nr. 273/2012 din 7 august 2012, nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012, nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013, nr. 189/2013 din 28 iulie 2014, nr. 45/2011 din 8 februarie 2011 în sumă de 26 422 352,63 de lei, precum și

încasarea din contul pârâtei în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 50 000 de lei.

Prin cererea de concretizare a acțiunii, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare a solicitat încasarea din contul Svetlanei Chiseliov a datoriei aferente contractelor de credit nr. 273/2012 din 7 august 2012, nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012, nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013, nr. 189/2013 din 28 iulie 2014, nr. 45/2011 din 8 februarie 2011 în sumă de 13 142 001,75 de lei, precum și încasarea din contul pârâtei în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 50 000 de lei.

În susținerea acesteia a menționat că din momentul depunerii în instanță a cererii de chemare în judecată și până la ședința de judecată din 12 iulie 2018, debitorul SRL „Succes-M” a efectuat plăți în contul stingerii datoriei față de bancă în sumă totală de 13 257 317,25 de lei.

La 25 mai 2018, Svetlana Chiseliov a depus cerere reconvențională împotriva BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare cu privire la încetarea raporturilor de fidejusiune.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că 7 ani și 3 luni în urmă la 8 februarie 2011, a fost încheiat contractul de fidejusiune pentru garantarea contractului de credit nr. 45/2011 din 8 februarie 2011, 6 ani și 4 luni în urmă la 24 ianuarie 2012, a fost încheiat contractul de fidejusiune pentru garantarea contractului de credit nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012, 4 ani și 10 luni în urmă la 4 iulie 2013, a fost încheiat contractul de fidejusiune pentru garantarea contractului de credit nr. 273/2012 din 7 august 2012, 4 ani și 2 luni în urmă la 21 martie 2014, a fost încheiat contractul de fidejusiune pentru garantarea contractului de credit nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013, 3 ani și 10 luni în urmă la 28 iulie 2014, a fost încheiat contractul de fidejusiune pentru garantarea contractului de credit nr. 189/2014 din 28 iulie 2014.

Reieșind din interpretarea prevederilor pct. 3.1. și 3.2. din contractele de fidejusiune menționate și art. 259, 260 Cod civil, a evidențiat că contractele de fidejusiune sunt încheiate fără termen pe o perioadă nedeterminată, care depinde de un eveniment viitor incert și nesigur că se va produce - executarea deplină a obligațiilor.

Astfel, a considerat că are dreptul de a solicita rezilierea contractelor de fidejusiune încheiate în beneficiul SRL „Succes-M” după expirarea a 3 ani de la încheierea acestora cu un preaviz de 3 luni de zile.

Drept urmare, în vederea respectării prevederilor legale, dânsa a expedit notificări de reziliere a contractelor de fidejusiune după cum urmează: prin notificarea nr. 165-07/17 din 17 iulie 2017 despre reziliere contractului din 8 februarie 2011, notificarea nr. 166-07/17 din 17 iulie 2017 despre reziliere contractului din 24 ianuarie 2012, prin notificarea nr. 273-07/17 din 22 noiembrie 2017 despre reziliere contractului din 28 iulie 2014, prin notificarea nr. 274-07/17 din 22 noiembrie 2017 despre reziliere contractului din 21 martie 2014, prin notificarea nr. 275-07/17 din 22 noiembrie 2017 despre reziliere contractului din 4 iulie 2013.

Prin răspunsurile din 20 iulie 2017 și 29 noiembrie 2017, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare a comunicat că fidejusiunea persoanei Svetlana Chiseliov

nu cade sub incidența reglementărilor art. 1166 Cod civil și și-a exprimat dezacordul în privința rezilierii contractelor de fidejusiune asupra contractelor de credit ale SRL „Succes-M”.

A considerat răspunsul BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare absolut neîntemeiat, or normele nominalizate acordă dreptul clar al ei de a solicita rezilierea contractelor încheiate fără termen după expirarea a 3 ani de la încheierea cu un simplu preaviz adresat părții opuse.

Rațiunea instituirii dreptului de reziliere este evidentă, or lipsa acesteia și menținerea unei fidejusiuni pe un termen nedeterminat este o evidentă încălcare a principiului securității raporturilor civile, principiu care este evident încălcat în condițiile menținerii în continuare a contractelor de fidejusiune nominalizate.

Reieșind din prevederile art. 1170 alin. (2) Cod civil și ale contractului de credit nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012, a menționat că acesta are scadență la 24 ianuarie 2015, iar având în vedere adresarea acțiunii civile abia la 16 februarie 2017 rezultă că BC „Banca Socială” SA nu a înaintat nicio acțiune contra fidejursorului în termen mai mare de un an de zile de la data scadenței obligațiilor pe contractul de credit nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012.

Prin urmare, a remarcat că acesta a încetat de drept în temeiul art. 1170 alin (2) Cod civil.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 86, 166, 167, 172, 173 CPC, art. 1166, 1170 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, rezilierea contractului de fidejusiune încheiat la 8 februarie 2011, în asigurarea contractului de credit nr. 45/2011 din 8 februarie 2011, rezilierea contractului de fidejusiune încheiat la 4 iulie 2013, în asigurarea contractului de credit nr. 273/2012 din 7 august 2012, rezilierea contractului de fidejusiune încheiat la 21 martie 2014, în asigurarea contractului de credit nr. 375/2013 din 27 decembrie 2013, rezilierea contractului de fidejusiune încheiat la 28 iulie 2014, în asigurarea contractului de credit nr. 189/2014 din 28 iulie 2014 și constatarea încetării de drept a contractului de fidejusiune încheiat la 24 ianuarie 2012, în asigurarea contractului de credit nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012.

Prin hotărârea din 6 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea înaintată de BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare.

A fost încasată de la Svetlana Chiseliov în beneficiul BC „Banca Socială” SA datoria în mărime de 13 142 001,75 de lei.

A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de Svetlana Chiseliov ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Svetlana Chiseliov în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 50 000 de lei.

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat neîntemeiate afirmațiile Svetlanei Chiseliov precum că, contractele de fidejusiune sunt încheiate fără termen pe o perioadă nedeterminată, or în circumstanțele în care debitorul SRL „Succes-M” nu și-a onorat obligațiile în ceea

ce privește rambursarea creditului și a plăților aferente acestora, respectiv rezultă că sunt în vigoare și contractele de fidejusiune semnate cu fidejutorul Svetlana Chiseliov și nu sunt careva temeiuri de reziliere a contractelor enunțate.

Or, la caz, termenul pentru care a fost instituită fidejusiunea este expres determinat și anume prevederile pct. 3.1., 3.2 din contractul de fidejusiune stipulează că fidejusiunea încetează la data executării de către debitor a obligațiilor ce reies din contractul de credit.

Astfel, pretențiile cu privire la rezilierea contractelor de fidejusiune nu sunt întemeiate urmând a fi respinse ca neîntemeiate.

Referitor la încetarea de drept a contractului de fidejusiune din 24 ianuarie 2012, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că la caz termenul contractului de fidejusiune este determinat de executarea de către debitorul SRL „Succes-M” a obligațiilor asumate conform contractelor de credit, fapt ce exclude aplicabilitatea prevederilor art. 1170 alin. (2) Cod civil (în vigoare la momentul înaintării acțiunii).

Așadar, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare s-a conformat întocmai prevederilor legale și a înaintat acțiunea în termenul prevăzut de lege.

Prin urmare, prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia de a respinge pretențiile din acțiunea reconvențională cu privire la încetarea raporturilor de fidejusiune.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au notat că, întrucât debitorul SRL „Succes-M” nu și-a onorat obligațiile asumate conform contractelor de credit, fidejutorul Svetlana Chiseliov poartă răspundere solidară față de creditorul BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare, în temeiul contractului de fidejusiune, prin restituirea, în mod solidar, a întregului împrumut/datorii.

La 30 noiembrie 2020, Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei a declarat recurs împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintată de BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare și admitere a acțiunii reconvențională înaintată de către dânsa, precum și încasarea din contul intimatului în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că contractele de fidejusiune totuși sunt încheiate pe un termen determinat, ceea ce ar rezulta expres din interpretarea prevederilor pct. 3.1 și 3.2 din contractele menționate.

Totodată, a remarcat că în situația în care instanțele de judecată au considerat că contractele de fidejusiune au fost încheiate pe o perioadă determinată, iar rezilierea poate fi efectuată după o perioadă de 5 ani, apare întrebarea de ce nu a fost admisă acțiunea parțial în partea contractelor de fidejusiune din 8 februarie 2011 și din 24 ianuarie 2021.

Or, din momentul încheierii contractelor și până la momentul depunerii acțiunii reconvenționale s-au scurs mai mult de 5 ani, fiind perfect aplicabile prevederile art. 1166 alin. (2) Cod civil.

Astfel, a evidențiat că la momentul depunerii acțiunii reconvenționale, în ipoteza admiterii constatărilor instanței de apel și a primei instanțe, pe contractele de fidejusiune din 8 februarie 2011 și 24 februarie 2012 au fost întrunite condițiile rezilierii acestora. Or, rezilierea a fost efectuată după 5 ani din momentul constituirii fidejusiunii.

Asupra chestiunii respective instanța de apel în mod intenționat nu s-a expus.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare, deși au invocat că contractele au fost încheiate pe un termen determinat asupra cărora se aplică art. 1166 alin. (2) Cod civil, totuși, nu au constatat că pentru cele două contracte au fost respectate cerințele rezilierii.

A considerat că în contractele de fidejusiune termenul de executare nu este determinat, ceea ce rezultă expres din interpretarea prevederilor contractuale.

Totodată, a menționat că clauzele contractului de fidejusiune trebuie să fie clar formulate, din care să rezulte voința reală a părților. Fidejusiunea este de strictă interpretare și aceasta va fi făcută tot timpul în favoarea fidejursorului.

A reiterat că prin clauzele contractelor de fidejusiune, termenul nu a fost limitat la stabilirea unei date calendaristice, or părțile au prevăzut termenul de valabilitate a fidejusiunii și anume până la achitarea integrală a tuturor sumelor obligațiilor garantate.

Așadar, pentru a exclude orice dubiu față de valabilitatea fidejusiunii condiționată de executarea obligațiilor asumate prin contractele de credit, urmează a fi făcută delimitarea între scadența obligației și executarea efectivă a acesteia.

Valabilitatea fidejusiunii este legată de un eveniment care este achitarea integrală a obligațiilor.

A subliniat că nu a fost stabilit un termen concret și determinat până la care fidejusiunea este valabilă.

Or, evenimentul sau condiția încetării fidejusiunii este incert și anume executarea obligațiilor, acesta fiind un eveniment viitor și nesigur că se va produce, fapt pentru care, după expirarea unui termen de 3 ani din momentul nașterii fidejusiunii, fidejursorul poate rezilia contractul de fidejusiune, drept acordat de prevederile art. 1166 alin (1) Cod civil.

Astfel, pretențiile privind rezilierea contractelor de fidejusiune au fost și sunt întemeiate și urmează a fi admise, or respingerea acestora este neîntemeiată, fapt ce duce la lezarea drepturilor și intereselor fidejursorului.

Logica respectivă este transpusă și în practica judiciară, iar menținerea în continuare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe ar contraveni practicii judiciare.

La fel, a invocat că contractul de împrumut nr. 19/2012 din 24 ianuarie 2012 a fost încheiat pe un termen de 36 luni și, deci, cu termenul scadent la 24 ianuarie 2015.

Având în vedere că obligația principală nu a fost executată pe deplin de către debitorul SRL „Succes-M”, survine dreptul BC „Banca Socială” SA de a pretinde la restituirea împrumutului începând cu data scadentă, din 24 ianuarie 2015.

Așadar, cu un astfel de drept BC „Banca Socială” SA a intervenit peste termenul legal, abia la 28 martie 2017.

Termenul stabilit în contractul de fidejusiune, precum și termenul de un an de zile, indicat la art. 1170 alin. (2) Cod civil, după natura sa nu este un termen de prescripție, ci unul de perimare, în interiorul căruia creditorul este îndreptățit de a-și realiza dreptul său sub sancțiunea decăderii din acest drept.

Totodată, a învederat că acest termen nu este instituit pentru apărarea unui drept încălcat, ci este un termen de existență a obligației accesorii - de fidejusiune, înăuntrul căruia fidejutorul rămâne obligat față de creditor.

Respectiv, odată cu expirarea termenului, legiuitorul prin prisma art. 1170 Cod civil, îl eliberează pe fidejutor de obligația sa după expirarea unui an de zile de la momentul când obligația de bază a ajuns la scadență, în cazul când contractul de fidejusiune nu a fost încheiat pentru un anumit termen, deoarece acest termen este suficient pentru creditor ca acesta să facă uz efectiv de dreptul său.

Prin urmare, în măsura în care creditorul nu și-a exercitat dreptul de a înainta acțiunea împotriva fidejutorului într-un termen de un an de zile, acest drept s-a stins în temeiul art. 1170 Cod civil, iar, ca efect al neexercitării dreptului, fidejusiunea a încetat de drept, motiv pentru care a considerat recurenta că instanța a interpretat și aplicat în mod eronat normele juridice.

La 28 decembrie 2020, în adresa BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare și SRL „Succes-M”, în proces de faliment a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Svetlana Chiseliov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 221 vol. II), fiind recepționată de către BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare la 31 decembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 222 vol. II), iar corespondența expediată în adresa SRL „Succes-M”, în proces de faliment a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „necunoscut” (f. d. 223 vol. II).

La 19 ianuarie 2021, BC „Banca Socială” SA, în proces de lichidare a depus referință la recursul declarat de Svetlana Chiseliov, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care SRL „Succes-M”, în proces de faliment să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 noiembrie 2020 împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svetlana Chiseliov, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic